

Mensen zijn in hun diepste wezen altijd gelukzoekers. Heel ons leven is erop gericht gelukkig te zijn of te worden. Maar vaak moeten we erkennen dat geluk een zeer ruim, maar ook relatief begrip is. Wanneer ben je nu echt gelukkig? Wat heb je ervoor nodig om gelukkig te zijn? En als je het bent, blijf je dat dan ook?

Het zijn wezenlijke vragen, die ook mensen in lang vervlogen tijden hebben beziggehouden. Sefanja bijvoorbeeld uit de eerste lezing zegt: “Zoekt de Heer!” Daar, bij Hem, is geluk te vinden. Paulus zegt ongeveer hetzelfde: “Een mens moet niet roemen op zichzelf, maar juist vertrouwen op God.” En Jezus, die spant de kroon wanneer Hij spreekt over geluk. Hij draait alles om, zet alles op z'n kop!

Want zeg nu eerlijk: “Zalig de armen van geest”, dat klinkt in onze tijd toch een beetje sukkelachtig! Niettemin zit er intens geluk verscholen in die wijsheid van Jezus. Want inderdaad, je bent gelukkig op de goede weg wanneer je kunt aanvaarden dat je niet perfect hoeft te zijn. Meer nog: dat ook anderen niet moeten beantwoorden aan de perfectie. Mensen hebben nu eenmaal hun beperkingen en grenzen. En af en toe moet je ervaren dat je van anderen afhankelijk bent...

Zalig de treurende... Raar maar waar! Want je bent een gelukkig mens als je verdriet kunt hebben. Want dan heb je geen eelt op je ziel, geen verhard gemoed en kun je meeleven met mensen, je inleven in wat ze meemaken. Je bent dan niet gewoon geraakt aan ellende...

Diegenen die uit zijn op steeds meer macht of bezit, kunnen nooit gelukkig worden. Ze zijn slachtoffer van hun ambities. Je moet moedig zijn om een echt zacht mens te zijn, want daarmee loop je het risico gekwetst te worden door anderen die juist overmoedig en hard zijn...

Barmhartig... In het Hebreeuws, in Jezus' moedertaal, heeft dit woord te maken met 'baren'. Een barmhartige mens koestert het broze leven. Je zaait geluk wanneer je het leven van anderen naar waarde schat en dit verdedigt!

De zuiveren van hart, dat zijn transparante mensen, zonder bijbedoelingen. Van wie het hart niet verdeeld of vertroebeld is, maar kristalhelder, waar het licht van de liefde zo door kan schijnen.

Die vrede brengen... Dat zijn niet degenen die omwille van de lieve vrede nooit iets zeggen en altijd maar stilletjes zwijgen... Neen, je moet je stem verheffen en conflicten oplossen in plaats van ze uit de weg gaan. Actieve verzoeners, die net als God altijd nieuwe kansen geven. Zij zijn inderdaad als kinderen van Hem.

Gelukkig ben je, wanneer je niet meedoet aan onrecht om zo je eigen hachje te redden. Solidair met anderen en niet terugdeinzen!

En dan tot slot : Zalig zijt gij...

Er staat nu niet zalig zij..., maar zalig gij... We worden door Jezus persoonlijk aangesproken. Als jij dit geluk wilt nastreven, zul je ook tegenstand ondervinden, vanuit je eigen IK en vanuit anderen. Echter, dit is jouw roeping, de weg die je moet gaan. Alleen zo kun je het geluk zoeken en vinden, voor jezelf én voor de ander.